

[Kristine Heltberg.]

indblik i, hvem der støtter hvad, og måske også give dem en fornemmelse af, hvorfor man støtter det, man støtter.

En anden mulighed var — og det er noget, som jeg kun meget tøvende overhovedet fremfører i denne sammenhæng her i salen i dag — noget, som vi også har peget på gentagne gange, nemlig at tage ved lære af andre demokratiske lande, f. eks. Sverige, og gå lidt videre i retning af statsstøtte til de politiske partier, altså offentlig støtte, som dog ikke skulle bruges til at putte i diverse tomme eller fulde aktieselskaber, men skulle gives til virkelig politisk aktivitet, hvad enten det var af oplysende eller anden art. Altså en politisk støtte under kontrol. Det kunne muligvis være noget af en løsning, selv om jeg nok skal sige, at en udbygning af den nuværende støtte dog også kunne finde sted, f. eks. i retning af større embedsmandsstøtte o. lign., der ville gøre det politiske arbejde mere frugtbart og nyttigt f. eks. her i folketinget.

Som situationen er, tror jeg ikke, vores begejstring for det foreliggende lovforslag kan være særlig stor, selv om vi naturligvis gerne vil diskutere emnerne i udvalget.

Bracher (KrF):

Der er meget i dette forslag fra retsforbundet, som vi kan støtte i kristeligt folkeparti. Vi ved, at mange arbejdere er i den tvangs-situation, når det gælder deres egne midler, at de tvinges til at støtte foretagender, som de slet ikke er interesseret i at støtte. Det kan man da kalde, at individets ret i højeste grad krænkes. Der er ikke, når det gælder faglige sammenslutninger herhjemme, ret til at organisere sig efter eget ønske. Arbejdere tvinges ind i fagforeningerne med trussel om, at ellers kan de ikke få arbejde. Vi har klare beviser på dette, når det f. eks. gælder kristelig fagforening. Der føres fra de store fagforbund en kamp mod denne fagforening. Der har været flere eksempler på det i den senere tid. Vort ønske er, at alternative fagforeninger må have ret til at eksistere. Det er jo også en grundlovsmæssig ret. Vi kan derfor ikke være tilfredse med bare at få gennemført en lov, der giver ret til at danne fonds i de nuværende foreninger, hvor man så kan

tilmelde sig efter politisk overbevisning. Vi ønsker ret for alle faglige sammenslutninger og interesseorganisationer til at eksistere.

Men som sagt er der meget i forslaget, som vi ser med stor sympati på, og vi vil være med til en velvillig behandling af det i udvalget.

Freddy Madsen (DKP):

Vi er afgjort modstandere af det forslag, som retsforbundet her har fremsat, idet det er vores opfattelse, at det primært er vendt imod lønmodtagerorganisationerne og særlig har sigte imod fagbevægelsen.

Det er antagelig ikke nogen hemmelighed, ej heller i denne sal, at vi fra vores side ikke er tilfredse med den måde, bevillingerne gives på i fagbevægelsen, og at vi mener, de i en række tilfælde er anvendt forkert, men vi vil under ingen omstændigheder bestride, at det er foregået formelt som demokratiske afgørelser, hvor det er et flertal, der i kompetente forsamlinger har besluttet, at sådan skulle det være. Derfor har vi da også valgt den fremgangsmåde, at vi i den almindelige demokratiske debat, i den almindelige diskussion, der foregår i fagbevægelsen, søger at få disse forhold ændret, og det vil vi også gøre i fremtiden. Men vi vil bestemt bestride, at det skulle være i overensstemmelse med en demokratisk opfattelse, at folketinget nu skulle til at lovgive for, hvordan organisationerne, og i dette specielle tilfælde demokratisk opbyggede organisationer, skulle anvende de midler, som de indkræver i kontingent. Det må være medlemmernes suveræne afgørelse, hvis der skal være tale om demokrati.

Det er i øvrigt interessant, når nu hr. Bay svinger sig højt op og snakker om, at han i 40 år har været med til at bevilge penge til et parti, han ikke støttede, jeg kan ikke sige, at jeg har gjort det i lige så lang tid, det ligger i sagens natur, men i en 24-25 år har jeg også været med til at betale til et parti, som jeg ikke sympatiserede med. Men der var dog en fordel. Det var et parti, som jeg vel havde meningsforskelle med med hensyn til mål og midler, men dog et parti, som man må forestille sig har den opfattelse, at det vil tjene de interesser, som de pågældende organisationer står for.